

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν Δευτέραν, 8^η /21^η Νοεμβρίου 2011, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ εἰς τὸν ἱερόν ναόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰόππην –Γιάφφαν παρά τό Τέλ -Αβίβ.

Ἡ ἱερὰ αὐτὴ Μονὴ εἶναι παραθαλασσία εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος εἶδε τὸ ὄραμα τῆς σινδόνος μετὰ τῶν ἀκαθάρτων ζώων καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς: «λάβε καὶ φάγε, ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνου», (Πράξ, 11,7), διδασκόμενος ἀπὸ θεοῦ διὰ τούτου, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στενοῦ κύκλου τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας αὐτῆς καὶ πρὸς τὰ ἔθνη, ὅπως καὶ ἐγένετο μέ πρῶτον τὸν Κορνήλιον τὸν ἐκατόνταρχον ἐκ τῆς Καισαρείας. (Πράξ, κεφ. 10).

Ἡ ἐν λόγῳ Μονὴ παρέμεινε ἀνέκαθεν πνευματικὸν κέντρον τῆς Ἑλληνοφώνου καὶ Ἀραβοφώνου Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰόππην καὶ κόμβος διακινήσεως ἀνθρώπων, προσκυνητῶν κυρίως, καὶ ἐμπορευμάτων εἰς χρόνους, κατὰ τοὺς ὁποίους ὁ λιμὴν τῆς Ἰόππης εὐρίσκετο εἰς χρῆσιν, παραχωρήσας ἔπειτα τὴν θέσιν αὐτοῦ εἰς αὐτόν τῆς Χაїφας.

Εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον Ναόν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, καέντα τελείως κατὰ τό ἔτος 1958 καὶ ἀνακαινισθέντα ἐκ βάρων δαπάναις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ ἀπὸ τοῦ 1994 καὶ ἐξῆς, ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Προσκόπων μετὰ μουσικῆς καὶ τυμπάνων ὑποδοχὴν Αὐτοῦ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Μονῆς, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίντης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρείου κ. Μεθοδίου, Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, τῶν ἐξ Ἑλλάδος παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, Μητροπολίτου Κοζάνης κ. Παύλου καὶ Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Μόσχαν Ἀρχιμανδρίτου π. Στεφάνου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ρέμλης Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος καὶ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας Ἀρχιμανδρίτου π. Δοσιθέου καὶ τῆς Λύδης Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τοῦ παρεπιδημούντος Πρωτοσυγκέλου τῆς Μητροπόλεως Φλωρίνης π. Ἰουστίνου καὶ τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Μητροπόλεως Ἐδέσσης Ἀρχιμανδρίτου π. Στεφάνου τοῦ ἱερέως τῆς Κοινότητος τῆς Ἰόππης π. Κωνσταντίνου καὶ ἄλλων ἐγγάμων ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων.

Πολὺς λαὸς Ἀραβοφώνων, Ρωσσοφώνων καὶ Ρουμανοφώνων ἐπλήρωσε τὸν ἱερόν Ναόν καὶ μετέσχεν ἐν κατανύξει τῆς θείας Λειτουργίας, ψαλλούσης βυζαντινῷ τῷ ὕφει ἀραβιστί τῆς χωρωδίας τῆς Ἰόππης καὶ ἐλληνιστί τῆς χορωδίας τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τὸν πρωτοψάλτην κ. Χαραλάμπον Βακάκην.

Εἰς τό εὐσεβές τοῦτο ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἡ Α.Θ.Μ. περὶ τοῦ ἔργου τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἐθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιητὰ τῶν ἀγγέλων, τὸν ἄχραντόν του θρόνον κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ θεέ

Παντοκράτορ», λέγει μελωδικῶς ὁ ἐν ἁγίοις Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Σήμερον ὁ χορός τῶν ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει ἐν οὐρανοῖς ἡ δέ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀγάλλεται ἐπὶ γῆς. Καί τοῦτο διότι σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, δηλονότι ἡ θεοτόκος Μαρία ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται καί Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται, ἀλλά καί διότι σήμερον ἐορτάζομεν τὴν ἱεράν Σύναξιν τῶν νοερῶν καί αὐλῶν δυνάμεων, δηλονότι τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καί οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὰ οὐράνια τάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὁποίων ἡ οὐσία εἶναι ἀσώματος κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, λέγοντα: «Ἄγγελος τοίνυν ἐστὶν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, θεῷ λειτουργοῦσα, κατὰ χάριν ἐν τῇ φύσει τό ἀθάνατον εἰληφυῖα, ἧς οὐσίας τό εἶδος καί τό ὄρον μόνος ὁ Κτίστις ἐπίσταται. Ἀσώματος δέ λέγεται καί ἄϋλος, ὅσον πρὸς ἡμᾶς. Πᾶν γάρ συγκρινόμενον πρὸς θεόν τὸν μόνον ἀσύγκριτον παχύ τε καί ὑλικόν εὐρίσκεται, μόνον γάρ ὄντως ἄϋλον τό θεῖον ἐστι καί ἀσώματον. «Ἐστι τοίνυν», συνεχίζει ὁ ἱερός Πατήρ, «φύσις λογική νοερά τε καί αὐτεξούσιος, τρεπτή κατὰ γνώμην, ἥτοι ἐθελότρεπτος πᾶν γάρ κτιστόν καί τρεπτόν μόνον δέ τό ἄκτιστον ἄτρεπτον καί πᾶν λογικόν αὐτεξούσιον. Ὡς μέν οὖν λογική καί νοερά αὐτεξούσιος ἐστίν, ὡς δέ κτιστή τρεπτή ἔχουσα ἐξουσίαν καί μένειν καί προκόπτειν ἐν τῷ ἀγαθῷ καί ἐπὶ τό χειρὸν τρέπεσθαι».

Τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὰ τάγματα τῶν ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων ἡ Ἐκκλησία μας, διότι κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον: «Οὗτοι πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἐβρ. 1, 14).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἄγγελοι εἶναι πνεύματα προορισμόν ἔχοντα νά λειτουργῶσιν. «Ὅρα», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «πόσον πρὸς αὐτόν τῶν ἀγγέλων τό μέσον ὅπου γε ὁ μέν (δηλ. ὁ θεός) κάθηται ἄνω, οἱ δέ ἄγγελοι λειτουργοῦσιν αὐτῷ κάτω». Ὁ δέ Παῦλος δέν λέγει ἐν τούτοις λειτουργικά πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά «τῶν ἀγγέλων λειτουργία τό διακονεῖν τῷ θεῷ εἰς σωτηρίαν ἡμετέραν», παρατηρεῖ ὁ ἱερός Χρυστόστομος.

Κατὰ δέ τὸν Ἰωάννην Δαμασκηνόν, οἱ Ἄγγελοι εἶναι ἰσχυροί καί ἔτοιμοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ θείου θελήματος καί εὐρίσκονται ἀμέσως παντοῦ, ὅπου τοὺς καλεῖ τό θεῖον νεῦμα, μέ τὴν ταχύτητα τῆς φύσεως καί φυλάσσουν μέρη τῆς γῆς καί ἡγοῦνται εἰς ἔθνη καί τόπους, ὅπως διετάχθησαν ἀπὸ τὸν Δημιουργόν, καί οἰκονομοῦν αὐτά τὰ ὁποῖα μᾶς ἀφοροῦν καί μᾶς βοηθοῦν. Ἀλλά κατὰ τό θεῖον θέλημα καί πρόσταγμα εἶναι πάνω ἀπὸ ἡμᾶς καί πάντοτε εὐρίσκονται κοντά εἰς τὸν θεόν.

«Ἰσχυροί καί ἔτοιμοι πρὸς τὴν τοῦ θείου θελήματος ἐκπλήρωσιν καί πανταχοῦ εὐθέως εὐρισκόμενοι, ἔνθα ἂν ἡ θεία κελεύση ἐπίνευσις τάχει φύσεως καί φυλάττοντες μέρη τῆς γῆς καί ἐθνῶν καί τόπων προῖστάμενοι, καθὼς ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ἐτάχθησαν καί τὰ καθ' ἡμᾶς οἰκονομοῦντες καί βοηθοῦντες ἡμῖν πάντως δέ ὅτι κατὰ τό θεῖον θέλημα τε καί πρόσταγμα ὑπὲρ ἡμᾶς ὄντες ἀεὶ τέ περί θεόν ὑπάρχοντες».

Εἶναι οἱ ἄγγελοι πάνω ἀπό μᾶς καί πάντοτε εὐρίσκονται κοντά εἰς τόν Θεόν. «Υἱέρ ὑμᾶς ὄντες ἀεί τε περί Θεόν ὑπάρχοντες», διότι ἐν οὐρανῷ διατρίβουσι καί ἐν ἔργον ἔχουσι, ὑμνεῖν τόν Θεόν καί λειτουργεῖν τῷ θείῳ αὐτοῦ θελήματι. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν διακονίαν καί τό ἔργον τῶν Ἀγγέλων ἐπιβεβαιώνει καί ὁ Προφητάναξ Δαβίδ ψάλλων: «Ὁ ποιῶν τούς ἁγγέλους Αὐτοῦ πνευματα καί τούς λειτουργούς Αὐτοῦ πυρός φλόγα», (Ψαλμ. 103,40). Ἀξιοσημεῖωτον τυγχάνει καί τό γεγονός «ὅτι πρό πάσης κτίσεως ἐγένοντο οἱ ἄγγελοι», ὡς ὑποστηρίζει ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐπικαλούμενος τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον, κατά τόν ὁποῖον: «Πρῶτον ὁ Θεός ἐννοεῖ τάς ἀγγελικὰς δυνάμεις καί οὐρανίους καί τό ἐννόημα ἔργον ἦν». Πρῶτα σκέπτεται ὁ Θεός τίς ἀγγελικές καί οὐράνιες δυνάμεις καί ἡ σκέψις αὐτή ἔγινε ἔργον. «Ἐπρεπε γάρ πρῶτον τήν νοεράν οὐσίαν κτισθῆναι καί οὕτω τήν αἰσθητήν καί τότε ἐξ ἀμφοτέρων τόν ἄνθρωπον».

Ὁ δέ ἄνθρωπος καί οἱ ἄγγελοι, ἀγαπητοί μου, συναπετέλεσαν τήν Ἐκκλησίαν τῶν ἐπουρανίων καί ἐπιγείων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ψάλλει καί ὁ ὑμνωδός Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός: «Σέ τόν ἀρρήτως ἐνώσαντα τοῖς ἐπουρανίοις, Χριστέ, τά ἐπίγεια καί μίαν Ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα ἁγγέλων καί ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν». (Ὠιδή θ').

Οἱ σήμερον τιμώμενοι λειτουργικῶς τέ καί εὐχαριστιακῶς ἅγιοι Ἀρχάγγελοι Μιχαήλ καί Γαβριήλ, ὡς προεξάρχοντες τῶν ἐννέα ταγμάτων, δηλονότι τῶν Σεραφεῖμ, Χερουβίμ, Θρόνων Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων Ἀρχαγγέλων καί Ἀγγέλων διατρανώνουν τήν θεανθρώπινον ὑπόστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία διακρίνεται ἐξ ὁρατῆν καί ἀόρατον, εἰς ἐπίγειον καί οὐράνιον, εἰς στρατευομένην καί θριαμβεύουσαν πολιτείαν.

Τῆς πολιτείας δέ ταύτης μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων: «Οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μένουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14) καί ἀλλαχοῦ: «ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καί σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τήν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτόν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα», (Φιλιπ. 3, 20-21).

«Ἐθεώρουν», λέγει ὁ Κύριος, «τόν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τήν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καί σκορπίων καί ἐπὶ πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ... πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Λουκ. 10, 18-20). Χαίρετε, διότι τά ὀνόματά σας, λόγω τῆς πίστεώς σας ἐγγράφησαν εἰς τούς οὐρανούς καί εἴσθε ἐκεῖ πολιτογραφημένοι μέ ὅλα τά δικαιώματα τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐπουρανίου πολιτείας καί βασιλείας.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς χαρᾶς, τῆς ἐκπηγαζούσης ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἢ καλλίτερον εἶπεῖν ἐκ τῆς ἀκαταπαύστου λειτουργίας αὐτῶν τῆς θείας δόξης, πεπλήρωνται καί τά τάγματα τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καί δὴ ὁ διαπρεπέστατος αὐτῶν ταξίαρχος Ἀρχάγγελος Μιχαήλ. Οὗτος, ὁ παναοίδιμος, ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ, «τήν πρός τόν Δεσπότην Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην ὡς πιστός οἰκέτης διαφυλάττων καί περί τό ἀνθρώπινον ἡμῶν γένος πολλήν τήν κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος τῶν νοερῶν καί ἀρχαγγελικῶν τάξεων πρωτεύειν ἐτάχθη παρά τοῦ Παντοκράτορος. Ἰδὼν γάρ τόν ἀποστάτην, δηλονότι τόν Σατανᾶν τόν ὡς ἀστραπὴν πεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, (Λουκ. 10,18), συνήγαγεν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ τούς τῶν ἁγγέλων χορούς καί εἰπὼν, Πρόσχωμεν, ὑμνησε μετὰ

φωνῆς τόν τῶν ὅλων Κύριον λέγων: «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Θεέ Παντοκράτορ».

Τούς προκρίτους καί ἀρχηγούς τῶν Ἀγγέλων, Γαβριήλ τόν μυσταγωγόν τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως καί Μιχαήλ, τόν Ταξιάρχην τῶν αὐτῶν ταγμάτων, θερμῶς ἱκετεύσωμεν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, εὐλογημένη Θεοτόκε, Τόν διά σπλάχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σύν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καί τοῖς Ἀρχαγγέλοις καί πᾶσι τοῖς ἁσμάτοις, ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν πρό τοῦ τέλους συγχώρησιν καί ἰλασμόν ἁμαρτιῶν καί βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὖρωμεν ἔλεος καί εἰρήνην». Ἀμήν.

Εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν προσετέθη Δοξολογία ὡς δέησις πρός τόν Θεόν διά τήν προστασίαν τῶν Ἐνόπων Ἑλληνικῶν Δυνάμεων, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀρχαγγέλων. Εἰς αὐτήν ὡς καί εἰς τήν θείαν Λειτουργίαν ἦσαν παρόντες ὁ Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τό Ἰσραήλ κ. Κυριακός Λουκάκης μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί γεῦμα εἰς τήν τράπεζαν τῆς Μονῆς, παρατεθέν ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἑορτή τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων ἐωρτάσθη ὡσαύτως πανηγυρικῶς καί εἰς τήν ἱεράν Μονήν εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων ἔνθα ἡγουμενεύει ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Δημήτριος, γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καί ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, εἰς τόν Ὅρθρον δέ καί τήν θ. Λειτουργίαν ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς προεξῆρξεν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἱερομονάχων καί Ἱεροδιακόνων καί μετέχοντος ἐν εὐλαβείᾳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος. Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγούμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder